

Η ΑΚΡΟΠΟΛΗ ΣΕ ΣΧΟΛΕΙΑ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΕ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΤΑΡΑΧΗ

Ειδικό Σχολείο Εκπαιδευμένων Νοητικά Καθυστερημένων Παιδιών στο Αιγάλεω Δ. Αττικής
Ειδικές Τάξεις στην Ακαδημία Πλάτωνος και στο Λόφο του Κολωνού, 1996
57η Ειδική Τάξη στο Λόφο του Κολωνού, 1998

Κατά το σχολικό έτος 1995-1996 πραγματοποιήθηκε επίσκεψη στην Ακρόπολη από το Ειδικό Σχολείο Εκπαιδευμένων Νοητικά Καθυστερημένων Παιδιών στο Αιγάλεω, τα οποία ήταν 8-14 ετών και είχαν γνωματεύσεις όπως: ελαφριά νοητική στέρηση, διαταραχές συμπεριφοράς, νευρολογικό σύνδρομο Asperger με σαφή αυτιστικά στοιχεία, υπερκινητικά παιδιά.

Οι μαθητές αντίθετα των δύο ειδικών τάξεων στην Ακαδημία Πλάτωνος και στο Λόφο του Κολωνού ήταν μαθητές κανονικών τάξεων οι οποίοι έφευγαν μία διδακτική ώρα από την ομάδα της τάξης τους για να παρακολουθήσουν το υποστηρικτικό πρόγραμμα της ειδικής τάξης, με στόχο την αποαχοποίηση τους από το σχολικό περιβάλλον και τις μαθησιακές δυσκολίες που είχαν, όπως: δυσορθογραφία, δυσαναγνωσία, δυσγραφία, δυσλεξία, παραβατικά παιδιά, διαταραχές συμπεριφοράς, επιθετικότητα.

Οι πρώτες δυσκολίες στην οργάνωση μιας επίσκεψης στην Ακρόπολη ξεκινούσαν από το σύλλογο των διδασκόντων οι οποίοι ισχυρίζονταν ότι οι μαθητές του ειδικού σχολείου "δεν θα καταλάβουν τίποτα" ή για τους μαθητές των ειδικών τάξεων ότι είναι "απόβλεπτοι στη συμπεριφορά τους και καταστρέφουν το περιβάλλον τους, αν δεν τους έχεις σε διαρκή επιτήρηση". Οι δυσκολίες στο επίπεδο των γονέων συνοδεύονταν από αμφιβολίες και άγχος για το πώς το δικό τους το παιδί θα τα καταφέρει να σταθεί πάνω στο Βράχο της Ακρόπολης. Τα ίδια τα παιδιά επίσης είχαν να αντιμετωπίσουν βιολογικές, συναισθηματικές, νοητικές και κοινωνικές δυσκολίες.

Η προετοιμασία μέσα στην τάξη αφορούσε: α. την ενημέρωση των γονέων σχετικά με τους διδακτικούς άξονες της επίσκεψης στην Ακρόπολη β. την ενημέρωση των συναδέλφων από τους οποίους ζητήσαμε να μας πάρουν μαζί τους, έτσι ώστε να ανεβούμε στην Ακρόπολη σαν μεγάλη ομάδα γ. την ενημέρωση των παιδιών από τα οποία είχε προκύψει και η ιδέα για την επίσκεψη στην Ακρόπολη, επειδή τα περισσότερα απ' αυτά δεν την είχαν επισκεφθεί ποτέ.

Οι διδακτικοί στόχοι γι' αυτήν την επίσκεψη ήταν το παιδί να μπορεί:

- α. να ανέβει τα Προπύλαια διατηρώντας την ισορροπία του
- β. να περπατήσει πάνω στον αρχαιολογικό χώρο
- γ. να προσανατολιστεί στα αρχαία μνημεία
- δ. να παρατηρήσει τους αρχαίους ναούς πάνω από τη σύγχρονη πόλη
- ε. να παρατηρήσει τη μόλυνση
- στ. να γνωρίσει τα μουσειακά εκθέματα
- ζ. να αγοράζει κάρτες από το πωλητήριο του μουσείου
- η. να χρησιμοποιεί τα χρήματά του σωστά.

Τα συμπεράσματα από την εμπειρία της παραπάνω επίσκεψης επικεντρώνονται στα εξής:

Οι μαθητές ειδικής αγωγής

- ήρθαν σε επαφή μ' έναν εναλλακτικό τρόπο εκπαίδευσης

- απέκτησαν γνώσεις και πήραν κάποιες ιδέες σχετικά με τα μουσειακά εκθέματα
- έμαθαν να αυτοαξιολογούν τον εαυτό τους με επάρκεια και να αξιολογούν τις εμπειρίες που συλλέγουν από την επίσκεψη θετικά για το μέλλον τους

Οι γονείς των παιδιών με μαθησιακές δυσκολίες απέκτησαν συγκεκριμένες γνώσεις για μια διαφορετική αντιμετώπιση των παιδιών τους στο επίπεδο των γνώσεων που δίνονται από το σχολείο.

Τα παιδιά χωρίς ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες βοήθησαν προς την κατεύθυνση της ενσωμάτωσης και προώθησαν το σχεδιασμό για μια επιτυχέστερη ενσωμάτωση στο χώρο της επαρκούς κοινωνικοποίησης.

Εκτός από τις ομάδες με μαθησιακά προβλήματα, εξίσου μεγάλη δυσκολία για μια επίσκεψη στο χώρο της Ακρόπολης παρουσιάζουν και οι ομάδες με διαταρακτικούς μαθητές. Σ' αυτήν την περίπτωση πιστεύουμε ότι η ειδική τάξη συμμετέχει με διδακτικό στόχο "να μάθει τους διαταρακτικούς μαθητές να μετακινούνται έξω από το σχολείο". Έτσι, με προσωπική ευθύνη της δασκάλας της ειδικής τάξης κάθε φορά, τα παραβατικά παιδιά συμμετείχαν στην εξωσχολική επίσκεψη, και αυτό έγινε, γιατί διαπιστώσαμε ότι το μνημείο της Ακρόπολης ασκεί θεραπευτική επίδραση και προσφέρει μοναδική θέαση της ψυχής και όσων διαδραματίζονται μέσα σε αυτή. Με την επίσκεψη στην Ακρόπολη, τα συναισθηματικά διαταραγμένα παιδιά, ανοίγουν μια πόρτα στο παρελθόν και εισάγονται σ' έναν κώδικα που όλα ξαφνικά αποκτούν "Νόημα", "Λόγο". Ο καβγάς της θεάς Αθηνάς και του Ποσειδώνα γίνεται οικείος και νοηματοδοτεί τους καβγάδες μέσα στο σχολείο με τους συμμαθητές ή στο σπίτι με τα αδέρφια, τους οποίους και χρεώνονται σαν στοιχεία παραβατικής συμπεριφοράς.

Μετά την επίσκεψη παρατηρήσαμε την έκφραση του θετικού συναισθήματος στο βλέμμα των μικρών μαθητών μας με χαρακτηριστικά την αποδοχή, την κατανόηση, τη συγκατάβαση, τη διάθεση να ακούσουν περισσότερο και να συμμετέχουν στο διάλογο με λογικά επιχειρήματα. Η τυφλή επιθετικότητα και οι εκρήξεις βίας παραχωρούν τη θέση τους στις τυπικές λογικές διαδικασίες για να οριστούν οι νέες σχέσεις του παιδιού με τον εαυτό του, τους άλλους, το χώρο και το χρόνο.

Το βίωμα της επίσκεψης στην Ακρόπολη δημιουργεί νέες προβολές στο βλέμμα των διαταραγμένων παιδιών, εμπλέκοντας πρόσωπα από την οικογενειακή δομή με αναφορές του τύπου: "ο μπαμπάς μου είδε στην τηλεόραση ένα ντοκιμαντέρ για τα έργα στον Παρθενώνα", "η μαμά μου είπε ότι θα πάμε και μαζί γιατί ποτέ δεν την έχει δει". Η τροποποίηση συμπεριφοράς έχει ήδη δρομολογηθεί μέσα από τη σχέση με το "Άλλο" και την αναζήτηση της ταυτότητας στο ελληνικό μνημείο της Ακρόπολης με την πανανθρώπινη εμβέλεια. Η άσκηση αισθητικής στο "ωραίο" και "καλό" θεάται σαν μέρος της πραγματικότητας και όχι σαν "μυθική" αναφορά στο συναίσθημα.

Μ. Δροσινού